

- 3 дѣ много. И людѣ-тѣ които бѣхъ въ него изведе, та ² прѣтры съ тріоны, и съ желѣзны дикани, и съ топоры. И така направи Давидъ на всячкы-тѣ градове на Аммоновы-тѣ сынове. Тогазы вѣрнѣхъ Давидъ и всячкы-тѣ людѣ въ Иерусалимъ.
- 4 А слѣдъ това, ³ станѣ бой въ Гезеръ съ Филистимцы-тѣ: тогазы ⁴ Сиввехай Хусаецъ-тѣ порази Сиффая, отъ чада-та на Рафѣ; и побѣдихъ ся. И пакъ станѣ бой съ Филистимцы-тѣ: и Елхананъ Іавровъ-тѣ сынъ порази Лаамія братъ-тѣ на Голиаѳа Геоецъ-тѣ, и дърво-то на копіе-то му бѣ като кросно на ткачъ.
- 6 И пакъ ⁵ станѣ бой въ Геотъ, дѣто имаше мжжъ великотѣлесенъ, и прѣсти-тѣ му бѣхъ шесть и шесть, двадесетъ и четири, още и той бѣ роденъ отъ Рафѣ,
- 7 И унижѣ Израиля, а Іонаванъ сынъ-тѣ на Саммѣ, Давидовъ-тѣ братъ, го порази.
- 8 Тѣзи ся родихъ на Рафѣ въ Геотъ: и паднѣхъ чрѣзъ рѣкѣ-тѣ на Давида, и чрѣзъ рѣкѣ-тѣ на рабы-тѣ му.

ГЛАВА 21.

- 1 Но ¹ Сатана ся подигнѣ противъ Израиля, и подигнѣ Давида да изброи Израиля. И рече Давидъ на Іоава и на князеве-тѣ на людѣ-тѣ: Идѣте избройте Израиля, отъ Виръ-савее до Данъ, и ² донесете при мене, за да научѣ число-то имъ.
- 3 А Іоавъ отговори: Господъ да притури на людѣ-тѣ си стократно отъ колкото сѣ! но, господарю мой царю, не сѣ ли всякы-тѣ раби на господаря ми? зашто господарь-тѣ ми желае това? зашто да стане ⁴ твоя грѣхъ на Израиля? Слово-то обаче на царя прѣвзможноѣ надъ Іоава. И търгнахъ Іоавъ, и като обходи всякий Израиль, вѣрнѣхъ ся въ Иерусалимъ. И даде Іоавъ число-то на изброены-тѣ людѣ Давиду. И всякий Израиль бѣхъ тысяща тысящи и сто тысящи мжжіе които теглѣхъ ножи: а Іуда, четиристотинъ и седмдесетъ тысящи мжжіе които теглѣхъ ножи. А ⁶ Левиты-тѣ и Веніаминцы-тѣ не брой между тѣхъ; зашто слово-то царевъ бѣше гнуено Іоаву.
- 7 И видѣ ся зло прѣдъ очи-тѣ на Бога това нѣщо: заради това порази Израиля.
- 8 Тогазы рече Давидъ Богу: ⁸ Тежко съгрѣшихъ, зашто стори хъ това нѣщо; ⁹ но сега, молихъ ся, отнеми беззаконіе-то на рабы-тѣ си; зашто стори хъ голѣмъ глупостъ. И говорѣ Господъ на Гада ⁹ гле-10 дачъ-тѣ Давидовъ, и рече: Иди, говорѣ Давиду, и кажи: Така говори Господъ: Три нѣща ти прѣдставямъ азъ: избери си едно отъ тѣхъ, и ще ти го направѣхъ.
- 11 Дойде прочее Гада при Давида, та му рече: Така говори Господъ: Избери си, ¹² Или три години гладъ, или три мѣсецы да тлѣши прѣдъ неприятелы-тѣ си, и да ты пристигне ножъ-тѣ на врагове-тѣ ти, или три дни мечъ-тѣ Господень, и моръ по земѣхъ-тѣ, и ангелъ Господень да прави погубленіе по всячкы-тѣ прѣдѣлы на Израиля. Сега прочее виждѣ кой отвѣтъ ще занесѣ на оногози който мя е прово-13 дилъ. И рече Давидъ Гаду: Тѣсно ми е много: нека паднѣ прочее въ рѣкѣ-тѣ на Господа, зашто неговы-тѣ милости сѣ твърдѣ много; а въ чловѣческѣ рѣкѣ да не паднѣхъ.
- 14 И тѣй проводи Господъ моръ вързъ Израиля: и паднѣхъ отъ Израиля седмдесетъ тысящи мжжіе. И ¹⁵ проводи Богъ ангела въ Иерусалимъ, за да го истрѣби, и като истрѣбываше, видѣ Господъ, и ¹⁶ раская ся за зло-то, и рече на ангела който правѣше погубленіе: Стига вече: тегли рѣкѣ-тѣ си. А ангелъ-тѣ Господень стоеше при гумно-то на Орнѣ Іевусецъ-тѣ. И като подигнѣ Давидъ очи, ¹⁷ видѣ ангела Господень, че стоеше между земѣхъ-тѣ и небе-то, и имаше въ рѣкѣ-тѣ си мечъ-тѣ си голъ, прострѣнъ надъ Иерусалимъ. И паднѣхъ Давидъ и старѣишны-тѣ, облѣчени съ врѣтища, на лице-то си. И рече Давидъ Богу: Не съмъ ли азъ който заповѣдахъ да изброятъ людѣ-тѣ? наистинѣ азъ съмъ който съгрѣшихъ и стори хъ зло-то: а тѣзи овцы що сѣ сторили? Вързъ мене прочее, Господи Боже мой, и вързъ отеческий-тѣ ми домъ, нека е рѣка-та ти, а не вързъ твои-тѣ людѣ за поразеніе.
- 18 Тогазы ¹⁸ ангелъ Господень заповѣда Гаду да рече Давиду, да възлѣзе Давидъ та да постави олтарь Господу въ гумно-то на Орнѣ Іевусецъ-тѣ. И възлѣзе Давидъ споредъ слово-то Гадово, което говорѣ въ име-то Господне. И обврнѣхъ ся Орнѣ та видѣ ангела: и скрѣхъ ся четирма-та му сынове съ него. А Орнѣ вършеее жи-20 то. И като дойде Давидъ при Орнѣ, погледнѣ Орнѣ та видѣ Давида, и излѣзе изъ гумно-то, та ся поклонѣ Давиду съ лице до земѣхъ-тѣ. И рече Давидъ на Орнѣ: Дай ми мѣсто-то на гумно-то, за да съградѣхъ въ него олтарь Господу: дай ми го съ пълнѣ цѣнѣхъ: за да прѣстане язва-та отъ людѣ-тѣ. И рече Орнѣ Давиду: Земи го за себе си, и нека направи господарь-тѣ ми царь-тѣ което е угодно прѣдъ очи-тѣ му: ето, давамъ во-21 лове-тѣ за всесѣжженіе, и дикани-тѣ за дърва, и жито-то за приношеніе; всичко-22 то давамъ. А царъ Давидъ рече на Орнѣ:

2 Пар. 21; 18.
2 Гл. 11; 29.
2 Пар. 21; 20.

2 Пар. 24; 1 и др.
Гл. 27; 23.
Гл. 27; 24.
2 Пар. 24; 10.

2 Пар. 12; 13.
Виж. 1 Пар. 9; 9.
2 Пар. 24; 13.
2 Пар. 24; 16.

Виж. Быт. 6; 6.
2 Лѣт. 3; 1.
2 Лѣт. 3; 1.